

AINGERU EPALTZA
IDAZLEA

Sinetsirik

Lehenengo ekainaren 19an, Nafarroako Parlamentu berria eratzeko bilkuran ari zen bitartean, pareko espaloian, 25-30 bat gizon ageri ziren pankarta baten gibelean. Ez ziren preso senideak, ez kolokan dagoen enpresa bateko langileak, ezta etor litekeen gobernuarekin kezkatutako euskaltzaleak ere. Pankarta hitz gutxikoa zen: “*Queremos el canal*”. Haren inguruan, Erriberako nekazariak, haserre, Nafarroako ubidea beren lurretara ez baita oraindik ailegatu.

UAGN sindikatuak deituriko elkarretaratzea zen. UAGNk, ordea, ederki daki zorioneko ubideko ura ailegatuko dela, goiz edo berant, nekazari horien lurretara. Bertzeak bertze horretarako aritu baita lanean Uxue Barkosen gobernuak. Kostu gehiegizkoa zela eta UPNk eten zuen proiektua berrabiatu eta, bertzelako konponbide tekniko merkeagoa eman ondoan, bideragarri egin du legealdi honetan Manu Ayerdi kontseilariaren departamentuak. Berantetsiak egoteko eskubidea bazuten, beraz, Sarasate pasealekuan bildutakoek. Ez haserre.

Nekazari horiek, ordea, dudarik ez zuten: Barkosetik geldiarazi du, lau urte hauetan, Nafarroako Ubidea. Bilduren eta Podemosen exijentziak ontzat hartu dituelako. Erriberari gorroto diolako. Nafarroako bideragarritasun ekonomikoaren

kontra ari delako. Badakizue, zenbat eta pobreako aiseago Euskadin. UPNk, berriz eta PSNk, eta PPK ubidea eskatu baizik ez du egin, Barkosen lehendakariaren lehen egunetik beretik.

Zenbait urteren buruan, Nafarroako lau urte hauek ikertzen direnean, errealitatearen manipulazioari eskaini beharko zaio kapitulu oso bat. Oposizio alderdiek zein erraz bihurtu duten gezurra egia. Nola erabili den botere mediatiko guztia errelato bat sortzeko, hainbat alderditan, benetan gertatzen ari zenarekin deus ikustekorik ez zuena. Eta zein txepel, zein trakets, erantzun zaion komunikazioaren aldetik bonbardaketa horri.

Nire lagun erdaldun bat oposizioak prestatzen ari da lanpostu finkoa izateko, Foru Administrazioako bulegari. Ehundik gora lanpostu. Dozena bat euskaraz. Deialdian idatzia dago, baldintzetan, ez dago horren inguruan espekulaziorik egiteko biderik. Lehenengoan asaldaturik etorri zitzaidan, ordea. Ezagun batekin kalapitan ibilia zen. Nonbait, suturik zegoen lanpostu guztietarako euskara eskatzen zelako. Maiatzaren 26an, nafar aunitz eta aunitz boto ematera joan zirenean, sinetsirik zeuden ezinezkoa zela Nafarroako Administrazioan euskaraz jakin gabe sartzea. Egia izan balitz, bederen. ●

BEÑAT SARASOLA
IDAZLEA

Chernobylenak

Ez da hilabete telebistako *Chernobyl* seriea bukatu dela, eta dagoeneko badirudi hari buruz esan zitekeen guztia esana dagoela. Hitz egin da seriean erabilitako hizkuntzaz (ingeleza, errusiera beharrez), hitz egin da Sobietar Batasunaren sistema politiko autoritarioaren inefekziaz (Iñigo Errejón), eta dagoeneko, turistak zentral malapartatua zegoen lekura hasi omen dira ailegatzeko selfieak ateratzera. Ez da baztertzekoa laster haietako- ren bat erradioaktibitateak jota osasun arazoak edukitzea, baina osasunak baino gehiago balio du, esan gabe doa,

norbere buruaren aupatze publikoak.

Niri deigarri egin zaidana hau da: historiako desastre handienetako batean nola egin zuten askok eta askok ezer gertatuko ez balitz bezala, nola inor ez zen histeriak jota ibili, “lasai, ez da ezer gertatzen” esan eta hori sinetsita performatzeak, errealitatean benetan ezer ez gertatzea eragingo balu bezala. Egia esan, egungo gure gizartetik, non, edozein ezusteko leunen aurrean, alarma laranja, gorri eta gorri-gorriak izendatzen diren, txunditzekoa iruditzen zait gizarte oso baten pose hieratik hori. ●